Anul XV — Sibiiu, Duminecă 13 Martie 1898 — Nr. 47

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. să vênd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

„Înfrățiri".

Drapelului din București, așa se vede, nu-'i convine înfrățirea oficerilor români cu husarii ungurești. Lucru firesc.

Nouă ni-se pare însă, că *aceasta* înfrățire e floare la ureche pe lângă multele lucruri deplorabile, ce de un timp încoace s'au petrecut succesiv în România.

Dacă acolo e cu putință, ca un frate să denunțe pe un alt frate al seu la dușmanii ambilor, pe motivul, că acest din urmă ar fi dat ajutoare fraților încătușați și prigoniți de acei dușmani; dacă acolo e cu putință, ca cineva să-'și renege principiile sale de mai nainte, să îngenunche înaintea dușmanului și să-'i prepare calea la distincțiuni și decorări, ca prin aceste mijloace condamnabile, ce vatămă demnitatea și prestijul statului, să *vină* sau să se susțină la putere, rogu-vă, pentru-ce nu s'ar putè face și o înfrățire, ca cea atinsă mai sus?!

De altfel e adevărat, că cărările diplomaților nu prea sûnt cunoscute tuturor muritorilor, și de multe-ori viclenia și chitibușeriile lor, pe cari morala le reprobă, pot aduce în urmă folos causelor, în a căror hatîr s'au făcut. Se poate însă afirma și susținè cu toată hotărîrea, că popoarele mici și tinere n'au ajuns la independența, consolidarea și înflorirea statului lor, nici prin intrigi mărunțele, nici prin aplicarea doctrinelor machiavelice-bizantiniste, ci prin muncă cinstită, basată pe învățăturile creștinești, prin vitejia fiilor sei și mai presus de toate prin iubirea de neam.

Câtă deosebire între Românii înzestrați cu aceste nobile însușiri viguroase, și între Românii aderenți ai subțiatelor doctrine fanariotice, bizantinice.

Între cei dintâiu am văzut bărbați demni de numele de *Român* și eroi vestiți, cari au lăsat urme permanente în istorie, precum a fost un Mihaiu-Viteazul și Ștefan-cel-Mare.

Cei din urmă au slăbit ori strivit simțul de iubire al neamului românesc, au lățit corupțiunea principiilor în societate și stat, și au făcut marfă de negoțiare și tîrguire din drepturile unui popor.

Faptele celor dintâiu ne înalță, ne însuflețesc și ne îndeamnă la fapte mari românești; ei insuflă respect chiar și dușmanilor lor.

Faptele celor din urmă ne indignează, ne revoaltă chiar, de vreme-ce ei pentru un interes vremelnic se fac instrumente în mâna dușmanului, și se lapădă de frații sei.

Astăzi e lucru recunoscut de toată lumea, că România nu prin aplicarea doctrinelor, pe care le-au erezit unii dela Fanarioți, a ajuns a fi un stat iubit de amicii sei și respectat de vrășmașii sei, ci prin buna chibzuință a consilierilor tronului, prin nemărginita iubire de neam, prin vitejia fiilor sei, în frunte cu înțeleptul, intrepidul și eroul lor Rege.

Aceste virtuți moștenite dela strămoșii nostri, au condus pe bărbații devotați patriei și neamului la înființarea unirei principatelor române. Aceste virtuți au fost înzestrat și pe acel consilier al tronului, care la anul 1878, cu fruntea ridicată a cerut și a obținut dela puternicul *Țar*, ca în absența acestuia de pe câmpul de bătaie, principele României, viteazul ei căpitan, să poarte comanda armatelor aliate. Și El le-a comandat cu cel mai strălucit resultat. Victoria armatei române la *Grivița* va rămânè pentru toate timpurile înscrisă în istorie, căci prin ea și ea a întemeiat regatul român, care mai întâiu a fost recunoscut de puternicul aliat dela Nord.

Dacă e, ca România să se mențină și pe viitor la înălțimea, la care, har Domnului, a fost ridicată prin bărbații sei adevărat de stat, înțelepți, prudenți, dar' totodată și resoluți a-'i apăra cu sfințenie demnitatea și prestijul câștigat cu prețul sângelui fiilor sei; dacă mai are România vre-o chemare de împlinit în viitor — și credem, că e numai la începutul consolidărei sale — atunci și una și alta, și menținerea, și întărirea pe calea progresului, se va putè ajunge cu ajutorul lui Dumnezeu, dar' nu prin lașitatea unora, nici prin procedura șovăitoare a altora, și nu prin lăpădarea de frați, care lăpădare mai mult a sângerat inima milioanelor de Români, decât a sângerat inima creștinilor prin lăpădarea lui Iuda de Christos..., ci prin concentrarea bărbaților cu minte și cu iubire de neam la inimă, în jurul acelui stindard, pe care scris este:

„Dumnezeu și dreptul nostru, înainte cu fruntea ridicată și tot înainte până la isbânda deplină".

O, scumpă Românie, holda ta e mare și frumoasă; curățește numai și pliveste cu o zi mai curênd neghina din ea, ca să ai în viitor un seceriș bogat!

Sibiiu, 12 Martie n.

Noue intrigi și suspiționări. „Magyarország" de ieri publică o suspectă notiță despre *tinerimea academică română* din *Oradea-mare*. Zice, că studenții români dau mai mult de lucru postei decât tinerii maghiari, cari sûnt de 10 ori mai mulți. Ei trimit și primesc bani, telegrame, scrisori din- și la Cluj, Sibiiu, Brașov, Arad, Paris, Bruxella și București. „M—g." îi suspiționează, că stau în legătură cu „Liga"!! — Va să zică e fapt, că corespondența Românilor e supraveghiată *special* la poste. „Cabinetul negru" e în funcție, și prin Pázmándy, el are legături cu „M—g".

Manifestul dela Iași. Am primit azi și noi *manifestul comitetului național studențesc din Iași*, despre care am luat ieri notiță după „Epoca".

Călduros și cu pricepere ținut, acest manifest e pătruns de un viu spirit național, adiat de antisemitism. Dând un scurt raport despre acțiunea sa de până aci, comitetul cere sprijinul publicului pentru acțiunile sale din viitor, și îndeamnă pe toți Românii să se înscrie la „Ligă".

Vom căuta să reproducem acest „Manifest", care face onoare studenților naționaliști din Iași.

Un proces de presă 'i-se pregătește și „Tribunei Poporului" din Arad. Pe azi sûnt citați la judele instructor redactorul responsabil și editorul foii. Acesta ar fi *primul proces* al ziarului arădan — o „potrivită" coincidență la visita din Brașov.

Socialiștii și forța armată. În ciuda măsurilor excepționale ale guvernului, socialiștii nu mai încetează cu turburările. Și dacă nu isbucnesc în **revoluție generală**, — asta e a se atribui numai mulțimei de gendarmi și soldați grămădiți în regiunile inficiate de socialiști. Mai ales în comitatul Sabolciu socialiștii săvîrșesc zi de zi turburări pe cari le provocă arestările continue ce le pun la cale autoritățile. Adese-ori socialiștii atacă până și forța armată.

La Királyhelmecz vre-o două sute de socialiști au atacat judecătoria cercuală, voind să-'și elibereze câțiva tovarăși arestați. Puțin a lipsit, ca gendarmii să nu facă earăși vărsare de sânge.

La Nyiregyháza peste 500 de socialiști s'au năpustit asupra unei trupe de gendarmi, ca să scape din mânile lor pe câțiva tovarăși deținuți. Ferberea populației a luat aici proporții atât de mari, că s'au mai recuirat două batalioane de infanterie.

La Nyirbátor socialiștii au îndrăsnit să atace chiar casarma gendarmilor, unde se găsiau câțiva capi ai mișcărilor revoluționare. Unsprăzece dintre năvălitori au fost arestați. Pentru susținerea ordinei au sosit la fața locului două companii de soldați.

— Tribunalul din Nyiregyháza a terminat alaltăieri procesul a 26 socialiști acusați de răzcoală. Unsprăzece au fost osândiți la temniță de 3—8 luni, ceialalți au scăpat.

Contrastele zilei.

Curioase *coincidențe* creează situația Românilor din Ungaria. Când M. Sa Monarchul nostru făcea visita sa la București, în Sept. 1896, aici la noi urmau întemnițările acelor 7 membri ai comitetului național, cari au semnat și publicat *Manifestul* din Febr. 1896. La *Alba-Iulia* tocmai atunci erau condamnați la temniță țăranii: *Ioan Manițiu* din Poiana și *Ilie Crăciun* din Doștat, apoi preotul *V. Morariu*, teologul *Ioan Simu* și învățătorul *Crucian Simu* din Ciufudiu (Blaj). Doi dintr'aceștia sûnt și acum în *temnița dela Seghedin*.

În Cluj tocmai în aceeași zi, când Monacchul nostru își făcea întrarea în București, se ținea procesul „Tribunei" pentru articolul „Biserica și Școala", care a adus redactorului nostru responsabil *un an și 3 luni* temniță, și „Tribunei" o amendă de peste 400 fl.

Când M. Sa Regele *Carol* reîntorcea visita Monarchului nostru în *Budapesta* evenimentul era însoțit de aceeași activitate a procurorilor și judecătorilor nostri „patriotici".

Tocmai atunci era condamnat preotul român din Zlatna, *E. Beșa*, pentru *un toast*, ear' *Tribunei* 'i-se făcea procesul pentru raportul despre cruntul „*Măcel dela Mehadica*", care s'a sfîrșit cu condamnarea redactorului nostru la 5 luni temniță și 500 fl. amendă. Era procesul iubilar al „Tribunei", al 25-lea!

Astăzi se face earăși o visită. Oficerii români vin la *Brașov* și vor fi primiți de oficerii nostri, husari și honvezi; ba și representantul guvernului, fișpanul *Maurer* ia parte la sărbări și petreceri.

Astăzi *Brașovul* este decorat cu tricolor românesc și răsună de cântece și veselie. Deși nu e decât o lună, de când același *Brașov* mișuna de agenții și detectivii guvernului din Budapesta, cari făuriau proclamațiuni revoluționare, datate dela București și le vîrau prin casele preoților români, ca să le poată face perchisiții, să le poată earăși ei confisca, și să se poată umplea țeara și lumea de faima oribilă a unei *„revoluțiuni valahe"*.

Astăzi Brașovul e teren de înfrățire între oficeri români și maghiari, între *roșiori* și *husari*, între *dorobanți* și *honvezi*.

Tot astăzi însă o altă icoană ne arată *Tîrgul-Murășului!* Acolo *8 învățători români* sûnt puși pe banca acusaților, înaintea juraților maghiari, pentru-că au cântat o doină, „Doina lui Lucaciu". Ei au fost denunțați de *honvezi*, înșiși au comis „crima" în uniforma de honvezi și oficerii dela honvezi au pornit procesul, care azi se va sfîrși în Tîrgul-Murășului, probabil cu condamnarea dascălilor români.

Oficerii români vin să visiteze *casarma* honvezilor, și *dascălii* români sûnt trimiși de aceiași honvezi la *temniță*.

Oficerii români banchetuesc cu honvezii maghiari, dascălii români sufer pentru honvezii maghiari.

Eată *contraste* și *coincidențe* ale zilei!

Contraste, da! Oare și *coincidențe?*

Să fie numai fatale coincidențe, întâmplătoare, ominoase?

Nu credem!

La noi așa merge totdeauna. Temnițe, procese, perchisiții, confiscări, prigoniri și earăși procese. Zi de zi, una ori alta. De aceea, ori-*când*, și ori *unde* s'ar face înfrățiri între *Români* și *Maghiari*, *contrastele* urmează de sine, pentru-că *coincidențele* sûnt sigure.

Matematicește sigure!

Conclusia? — O lăsăm inteligentului cetitor.

Școalele ungurești din România.

— O perfidie ungurească. —

Întreagă presa maghiară a dus zilele trecute o violentă și furioasă campanie contra noastră și contra regatului român, pe tema, că guvernul român ar fi închis niște școale maghiare din București.

Toate calumniile au fost debitate și toate minciunile reeditate.

Ni-s'a spus, că n'avem să ne plângem, pentru-că eată guvernul român cum persecută pe Maghiari, și că noi am merita un tractament și mai aspru dacă guvernul din Budapesta ar urma procedura celui din București. Ca-și-când dreptul nostru *aici*, ar fi numai același cu dreptul Săcuilor, cari merg la București ca zileri și surugii.

Până și străinătatea a fost aclarmată de „teribila" veste. Presa italiană a fost provăzută de nenorocitul *Fava*, de sigur la îndemnul lui Jeszenszky, cu articoli din cei mai violenți. Chestiunea română, chestiunea existenței noastre naționale, era tractată ca o impostură, pentru-că eată și guvernul român a închis o școală ungurească în București.

FOIȚA „TRIBUNEI".

NU CREZI?

Îmi spui mereu, că dragostea-'mi
Tu nu o crezi de loc,
Că toate vorbele-'mi de dor
Au fățăritul foc..

Așa sûnt toți bărbații, zici,
Ei sincer nu iubesc....
Cu cât s'arată *mai*... răpiți,
Cu-atâta *nu* simțesc...

Dar' de te 'ntreb, că mă iubești,
Sfios pleci ochii... taci...
Ceri alte lucruri să te 'ntreb,
Că altfel — nu mă placi!...

Și când îmi spui, că »nu mă placi«,
Roșită mă privești...
— O! iartă-mă să nu te cred:
Credința-'ți, că simțești!

Sibiiu. **Ascanio.**

TOARCE FATA.

Toarce fata. Pentru cine?
Știi-va Dumnezeu mai bine
Într'a cui mână sosește
Tortul pe care-'l sucește.

Toarce fata. Și ce toarce?
Văd că fusu-'l tot întoarce,
Și să plimbă prin ocol
Ear' fusul rămâne gol.

Delavale.

SONET.

Când es din sat, spre codru la primblare,
Imi pică 'n ochi, clădirile sfîrmate
Unui palat din vremi îndepărtate,
De flori acoperit și de uitare.

Par'că aud pe ziduri uitate,
A vremei aripi, în repede-ai sburare;
Din plopi se scurge câte-o sbuciumare
Ca glasuri de durere desperate.

Ascult tăcut... și toate-'mi vin în minte,
Ca 'ndepărtate sonuri de morminte,
Căci și-al meu suflet, pe ruine plânge.

Ruine vechi, cu față 'nfiorătoare,
Pe voi nu încolțește nici o floare,
Podoaba voastră-'s stropi închiși de sânge.

București 1898 **Traian Mihaiu.**

Baronul Delaborde.

— Roman —

de

Marcel Prevost.

(Urmare și fine).

Astfel am rămas mult timp amândoi, fără să fi grăit ceva. Când apoi 'mi-s'au uscat lacrămile 'mi-a zis:

— Acuma dute, copilamea. Ei te așteaptă.

Numai mai târzîu 'mi-am adus earăși aminte de cuvintele acestea și de tonul neobicinuit în care le rostise.

'Mi-am adus atunci aminte și de aceea, că nici cu un singur cuvințel nu 'm'a întrebat, că cine mă însoțește în călătoria mea. Să fi presimțit ceva oare? Să fi știut ceva?

Am fost de tot confusă și 'i-am întins fruntea, ca să 'mi-o sărute. Cu sărutările lui părintești abia-abia de m'a atins. După aceea m'am depărtat repede — foarte repede, pentru-ca în brațele bărbatului meu să-'mi recapăt liniștea.

D-ta poate nu-'mi vei crede, scumpul meu abbé, dacă-'ți spun că amintirea bătrânului meu amic 'mi-a conturbat fericirea din San-Remo, ear' eu aș minți, dacă aș susținè așa ceva.

Presența completei fericiri alungă chiar și cele mai triste suveniruri. Dar' totuși nu 'l-am uitat de tot și când scriam mamei totdeauna stiriceam despre starea dînsului. La început îmi răspundea că baronul se află încă tot în aceeași stare, mai târziu nici nu 'mi-a mai răspuns la întrebările despre el și eu credeam, de sine înțeles, că acum e sănătos.

Când ne-am reîntors la Chàtellerault noul cuartir ne era deja aranjat. A doua zi după sosire am jucat de prima-dată rolul de stăpâna casei. Au fost la noi la prânz părinții mei și doctorul Rautevrier. Cu această ocasiune am întrebat:

— Apropos, ce face baronul?

Întrebarea mea a lovit ca un fulger pe mica societate. Toți tăceau și eu am privit la ei întrebător.

— Oh, Dumnezeule, am gemut eu, doară nu?

Mama s'a ridicat de pe un scaun și m'a cuprins în brațe.

— Da, copila mea — nu 'ți-am scris, ca să nu 'ți causăm întristare în acest timp vesel. Abia după 14 zile dela plecarea ta s'a întâmplat — repentin.

Îndată-ce am auzit vestea, am început să plâng cu hohot. Reculegându-mă am întrebat apoi despre detailuri. Bătrânul meu amic a murit repentin, dar' în completă conștiență de sine. Trei zile înainte de catastrofă își așteptase și el însuși sfîrșitul și strîngea în mână posa mea. După aceea am mai aflat ceva. Pe „Mademoiselle Roberta Hautecroix" 'și-a făcut-o moștenitoare generală. Testamentul era în deplină ordine dar' era concipiat de pe timpul dinaintea căsătoriei mele și pentru aceasta neamurile au ridicat proces contra lui.

Henry și eu ne-am înțeles, ca eu să renunț la dreptul meu. Cugetul, ca minciuna zilelor din urmă să lăsăm a ni-se remunera cu bancnote, ne-a umplut de scârbă. Nu, nu 'mi-am ținut nimic dela bătrânul meu amic, numai posa mea, pe care el atât de mult a iubit-o și pe carea și în clipitele morței o privia. Dar' dacă acum din ceealaltă lume va privi spre noi, va trebui să vadă, că mica lui amică numai din dragoste și bunătate față de el 'l-a înșelat. Dar' ierta-mă-va oare, că astfel am tractat cu el, ori va fi mănios pentru ilusiunile consolătoare, cu cari a trecut în ceealaltă lume? Cugetul acesta mă neliniștește și mă torturează; am simțit mustrare de suflet. Am văzut înainte-'mi pe bătrânul meu amic, cum înfruntător îmi zicea:

— De ce m'ai mințit atunci, mica mea Roberta?

Ah, ce înfiorător e negrul abis între vieață și mormânt, peste care vocea noastră nu poate străbate, când cel mutat ne chiamă! Ce să cred? — ce să fac? Consolează-mă, iubite abbé. D-ta de sigur vei avè un cuvânt, care pe mine să mă liniștească. Ajută-'mi să aflu în inima mea un loc de odihnă pentru amintirea bătrânului meu amic.

Trad. (*a.*)

Ei bine, e dovedit acum, că întreagă această campanie sălbatecă nu avea de basă — decât o *minciună*.

Ellenzék din Cluj publică în fruntea numărului seu de ieri un articol din Braşov, iscălit de *Koós Ferencz*, oarecând dascăl la şcoala ungurească din Bucureşti, şi declară pe basa informaţiunilor sale positive, că închiderea şcoalelor ungureşti a fost o scornitură proastă.

El, Koós Ferencz, s'a adresat unui Ungur din Bucureşti, şi acela 'i-a scris, că toată treaba e o scornitură. Unicul fapt adevărat e, că pe vremea aceea au fost închise pe un timp *toate şcoalele* din Bucureşti din causa tifusului, ce grassa în mod îngrozitor.

Acum ar urma, ca ziariştii maghiari şi agenţii din străinătate ai guvernului, dimpreună cu *Signor Fava*, să iee notă de această desminţire, şi să zică: *mea culpa*. Dacă au numai un grăunţel de bună-credinţă şi cinste ar *trebui* să facă acest lucru.

Ne prindem însă, că ei vor tăcè cu toţii, ca.... nişte copii nevinovaţi, ce nu ştiu grăi, întocmai cum a tăcut despre închiderea şcoalei noastre din *Ciucea* şi a celei din *Feleacul-săsesc*.

Visita oficerilor.

De nou ni-se dă să vedem *duplicitatea*, în care se încurcă toţi luptătorii naţionali implicaţi cu „diplomăţenia". Îţi vine să rîzi, şi s'ar delecta omul în aceste încercări echilibristice, dacă obiectul cu care se fac nu ar fi aşa de serios şi mare, şi vedenia nu ar avè o parte aşa de tristă.

Lucrurile însă par'că s'au pornit spre desvoltare şi sperăm, că în urmă se vor convinge toţi, că nu poţi „împăca capra cu varza", nu poţi slujì la doi domni, nu poţi face şi „diplomăţenie" şi luptă poporală, inspirată de sentimentul poporului, ear' nu de necesităţile momentane ale mititeilor diplomaţi...

Deocamdată continuăm a înregistra faptele.

Interpelarea dela senat.

Cunoaştem azi întreagă vorbirea, cu care dl senator *Costescu-Comăneanu* 'şi-a desfăşurat interpelarea în chestiunea visitelor oficereşti. Din lipsă de spaţ reproducem acum numai partea finală:

„Cum, domnii mei — întreabă oratorul — oficerii nostri, femeile lor înlănţaţi în danţuri cu husarii şi husăroaicele maghiare! Nu vedeţi, nu judecaţi domniile-voastre ce privelişte înfiorătoare trebue să înfăţişeze această promiscuitate acelora, cari nu mai au dreptul, nici a creşte copiii lor, nici a le vorbì limba strămoşească, nici a le repeţì numele acelor amintiri duioase, fireşte legate de căminul fiecăruia.

Cum, domnii mei, credeţi domniile-voastre, că Ungurii n'au destul venin în inima lor pentru a amărî sufletul şi vieaţa fraţilor nostri? Mai trebue încă şi noi să-'i mai amărîm cu nepăsarea noastră, mai trebue încă şi noi să-'i zdrobim cu presenţa militariilor nostri în sînul desfătărilor maghiare? Aceasta ar fi prea mult, aceasta ar mai împinge, ar mai da prilej Ungurilor de a batjocorì şi mai mult dacă se poate, pe bietul Român de dincolo.

Îmi place a crede însă, domnii mei, că svonul acelei visite la Braşov nu-'şi are temeiu, şi dacă prin imposibil, un asemenea demers ar fi în realitate hotărît, apoi cu toţii să intervenim pe lângă guvern şi să-'l rugăm a împedeca realisarea lui, dând astfel cel puţin mâgăitoarea dovadă, că *suferinţele fraţilor nostri sûnt însăşi suferinţele noastre*, şi că nici-odată nu le vom uita, şi mai puţin încă atunci când Maghiarii ar voì într'o cupă de şampanie oferită oficerilor nostri, să călească, să oţelească şi mai tare arma cu care cugetă să nimicească cu desăvîrşire neamul nostru.

Aştept cu nerăbdare răspunsul dlui prim-ministru, sperând că va fi, cel puţin pentru astă-dată, îmbucurător pentru fraţii nostri şi satisfăcător pentru noi toţi".

Programul visitei.

„Gazeta Transilvaniei" publică programul petrecerilor din Braşov, primit „din isvor autentic".

După acest program doi-trei oficeri vor întimpina pe oaspeţi la graniţă. La gara Braşovului vor fi întimpinaţi de o deputaţie compusă din oficeri de toate armele. Locuinţa oaspeţilor e în hotel „Europa".

În 12 Martie seara va fi masă cu o sută tacâmuri, apoi petrecere à *la Ronacher*.

Mâne, 13 Martie, oaspeţii vor visita căsărmile. În casarma *honvezilor* (!) se va lua un dejun.

Despre rolul *fişpanului* programul aceeia tace.

Un articol de remarcat.

„Tribuna Poporului" publică un primarticol dela colaboratorul seu (g) din Braşov, asupra visitei oficerilor români. E de remarcat articolul pentru-că autorul, seu face ochi galeşi în două părţi deodată. În partea primă *să bucură*, în a doua *jeleşte*:

Întâia zice: Cu dragoste frăţească salutăm în ţeara noastră pe vitejii oficeri ai armatei regale româneşti şi le urăm un călduros *„bine-aţi venit"*. Şi continuă pe coarda „salutărilor".

Pe urmă îşi arată durerea şi jalea. Noi reproducem partea aceasta:

„Şi nouă ne pare bine, dar' totuşi — durerea ne încearcă!

Uliţele Braşovului sûnt împodobite cu steaguri româneşti şi *Românii — jălesc*. Soldaţi români venit-au pe „omenie" la noi şi puternicii zilei îi primesc cu braţele deschise, „fişpan"-ul Ungurilor salută pe Români şi *Românii — jelesc*. Auzim „buze străine" rostind dulcele graiu al maicelor noastre, plebea strigă „trăească" pe româneşte şi seara la concert locotenentul de „husari" cântă doina românească şi *Românii — jelesc*!

Statele se bucură şi benchetuesc, — dar' *Românii sufer şi jelesc*".

Cetăţenii ţărilor de sub coroana sfântului Stefan sălută cu bucurie în mijlocul lor pe oficerii statului român. Dar' *Românii* din Ungaria şi din Ardeal *nu salută pe fraţii lor* români din România-liberă, pentru-că asta în patria lor nu le este permis".

Articolul să încheie astfel:

„Aţi venit la noi, ca martori să fiţi, că săbiile şi puştile şi tunurile voastre sûnt ajutor la ale noastre, dar' prea bine ştiţi voi, că sabia taie trupul, dar' duhul e nemuritor şi legăturile inimilor sûnt mai tari decât moartea. Grijească împăraţii de inimile popoarelor şi vor avè tăria împotriva duşmanilor.

Eară *durerea noastră să nu turbure veselia voastră*. Bucuraţi-vă de bucuria aliaţilor găzduitori, dar' întorcându-vă la casele voastre, spuneţi celor de acasă că fraţii lor din văile Ardealului şi din pustele ungureşti, că fraţii lor români din matca străbună, nu *sûnt fericiţi!*"

Agenţi provocători în Munţii-Apuseni.

Casul dela *Mureş-Decea* nu e sporadic. Se vede că agenţii provocători sûnt organisaţi într'o adevărată bandă şi lucră cu sistem.

Ca şi în *Mureş-Decea*, lângă Aiud, s'au întâmplat *casuri*, nu unul, ci mai multe în Munţii-Apuseni.

Eată unul din cele multe:

Un călător tainic. — Gendarmii caută să descopere... „revoluţie". — Şicane ungureşti.

Bucium-Poeni, Febr.

Duminecă, în 1/13 Febr. seara a sosit la subscrisul un individ îmbrăcat în vestminte simple, cu o scrisoare dela un amic al meu învăţător în comuna vecină *Mogoş*, în care îmi scrie, că numitului individ, care călătoreşte prin părţile acestea, *să-'i dau cuartir peste noapte*.

Conform acelei recomandări, 'l-am primit la mine peste noapte provězându-'l totdeodată şi cu de ale mâncărei; ear' în ziua următoare, adecă *Luni*, spunându-'mi, că este un om lipsit de mijloace, 'l-am recomandat altui amic dintr'o comună, pe unde avea să treacă şi cu aceasta s'a depărtat dela mine urmându-'şi calea către Abrud.

Ne mai cugetând că ce urmări pot să fie, — când e *Marţi* pe la 11 ore noaptea mă pomenesc că cineva bate la uşe şi văd că intră în casă judele cercual însoţit de 3 gendarmi şi îmi spun, că în cutare noapte a durmit la mine un om, pe care 'l-au prins şi acela a spus, că ar fi lăsat la mine nişte foi aşezate într'o covertă — să le predau numai decât.

Eu le-am zis că da, a fost la mine un anumit om, dar' acela nu 'mi-a dat nici o foaie, afară de o scrisoare dela un coleg al meu, în care m'a rugat să-'l încuartirez. Atunci judele mă provoacă să-'i predau numita scrisoare, într'aceea încep să-'mi caute prin cărţi şi abia într'un târziu au aflat scrisoarea.

Judele văzând că nu 'şi-a ajuns scopul, s'a dus cam nemulţumit.

Dar' cu acestea nu s'a terminat afacerea, căci Luni, în 9/21 Febr. am fost din nou citat înaintea judelui investigător dela judecătoria cercuală din Abrud, unde dimpreună cu alte persoane, pe unde a fost mers acest individ, ni-s'a făcut interogator asupra acelui om.

George Lupu,
învăţător.

*

Eată un cas suspect şi destul de elocuent pentru cele-ce se fac la noi.

Noi îl reproducem din — „Tribuna Poporului".

1848.

Cronica anului.

Halle, 12 Martie.

10,000 ostaşi, din trupele prusiane sûnt postaţi la graniţa Saxoniei, îndreptaţi spre Lipsca.

Viena, 12 Martie.

Studenţii traduc şi multiplică vorbirea din 3 Martie a lui Kossuth împrăştiindu-o în public. Se produce din ce în ce agitaţie mai mare. Poliţia deţine studenţi. Azi s'au adunat studenţii la universitate şi au exmis o deputaţie la Monarchul, ca să expună dorinţele tinerimei. Deputaţia a fost primită rece de Archiducele Ludovic, la 4 ore d. a. La 6 a primit-o Împăratul, promiţând a lua în considerare cele date în scris. Se presimt evenimente neaşteptate.

Pesta, 12 Martie.

Între Pojon şi Pesta se comunică zilnic un cursor care aduce ştiri dela dietă şi instrucţii dela Kossuth. »Cercul opoziţional« în conţelegere cu tinerimea a hotărît să ţină după modelul Francesilor adunări şi banchete. Adunarea primă e proiectată pe 14 l. c., banchetul pe 19.

Cronică politică.

Ştiri de relaţiuni încordate, ca preludii la eventuale mari războaie, ne vestesc telegramele din mai multe părţi şi în legătură cu aceste vin ştiri de pregătiri de războiu. In Orient şi în America tot mai mult se încordă relaţiunile si ameninţă războiul, în Orient între Rusia şi Anglia, luând încâtva parte şi Japonia şi Francia, ear' în America devine tot mai acut conflictul între Statele-Unite şi Spania, din pricina Cubei.

Rusia şi Anglia.

Ţarul prin un ucaz a dispus, ca din economiile cassei statului, cari au fost la finea anului de 200 milioane de ruble, *90 milioane să se folosească pentru întărirea flotei ruseşti* In Asia, Rusia îşi susţine cu energie pretensiunile sale, cari lovesc cu deosebire interesele Angliei şi Japoniei. De aceea ziarele engleze scriu într'un ton înfuriat în contra Rusiei, zicând că Anglia, ca totdeauna, îşi va şti apăra drepturile şi interesele. Secretarul de stat *Curzon* a declarat în camera comunelor, că flota Angliei e în stare bună şi dacă spre nenorocire *ar irumpe războiul*, în apele chineze se trimit încă două vapoare de război din Mediterana. Curzon asigură, că toate pregătirile se fac în linişte şi ordine.

Guvernul *Japoniei* a adresat un circular către puteri, în care le face cunoscut, că deşi stipulaţiunile păcei cu China o obligă a părăsì portul *Ai-Hai-Vei*, nu poate să facă aceasta, de oare-ce *situaţia s'a schimbat în Asia-orientală*, în defavorul Japoniei.

Spania şi Statele-Unite.

Presidentul *Mac Kinley* a subscris proiectul de lege votat, pentru un împrumut de *50 milioane dolari*, pentru *apărarea naţională*. Statele-Unite fac pregătiri febrile pentru un eventual războiu.

Din *Madrid* se anunţă, că acolo să crede, că războiul e neîncunjurabil. Intenţiile guvernului nu sûnt cunoscute, dar' ministrii stau resoluţi la postul lor. Se afirmă, că guvernul are scrisori şi alte dovezi despre aceea, că Americanii au ajutat pe răsculaţii Cubani şi 'i-au încurajat la luptă în contra Spaniolilor.

Tesalia şi Creta.

Din *Constantinopol* se anunţă, că evacuarea Tesaliei se va începe în Aprilie, aşa că până în 10 Maiu oastea turcească va eşì toată din Tesalia.

N. W. Tagbl. anunţă, că puterile sûnt înclinate a pune de guvernator al Cretei pe prinţul George, chiar şi contra voinţei Sultanului. Resolvarea chestiei cretane are să urmeze în curând.

Sărbările Hăţăganilor.

Haţeg, 8 Martie n.

Din incidentul instalărei noului protopresbiter, dl *Tit Vespasian Gheaja*, întâmplată la 15/27 Februarie 1898 în opidul Haţeg — după un program bogat — s'au aranjat din partea Hăţăganilor festivităţi demne de un bărbat, ce conlucră cu zel mare şi voinţă tare pentru biserică, şcoală şi naţiunea sa.

(*Întimpinarea*). Tractul protopopesc gr.-ort. al Haţegului, vacant din anul 1891, acum în 14/26 Februarie a. c. avù fericirea de a-'şi întimpina pe mirele seu.

Încă de dimineaţă se arătau oameni din cele mai îndepărtate părţi ale protopresbiteratului. Preoţi, învăţători, inteligenţă şi popor s'au concentrat la frumoasa locuinţă a protopresbiterului şi de acì — la ameazi — cu banderiu s'au dus cu mai multe trăsuri la gară, spre întimpinarea noului şef tractual. Acì se afla încă o mulţime de popor adunat.

Peronul gărei era îndesuit de mulţime de nu te puteai învîrtì; preoţimea de-a dreapta, mirenii de-a stânga aşteptau sosirea trenului.

La sosirea trenului, cu mult iubitul oaspe, „Să trăească" a răsunat repeţit din piepturile tuturor.

Acì administratorul protopresbiteral, dl *Avram Stanca*, în numele clerului şi poporului tractual, a rostit un cuvânt de bineventare, arătând dorul şi bucuria întregului tract, ce cu atâta sete a aşteptat pe şeful seu.

La aceasta protopresbiterul, dl Tit V. Gheaja, a răspuns foarte emoţionat salutând cu un călduros „bine v'am aflat!"

(*Sosirea în oraş*). După-ce s'au pus în rînd toate trăsurile, 30 la număr, şi după-ce banderiul,—compus din ţărani veniţi din toate părţile extinsului protopopiat al Haţegului, îmbrăcaţi de sărbătoare, în frunte cu învăţătorul *Nicolae Păcurar* — 'şi-au ocupat locurile, am pornit spre oraş la noua locuinţă a prea demnului protopresbiter şi în ordine exemplară, sub îngrijirea şi conducerea bravului proprietar şi comerciant dl *Ioan Baciu*.

La marginea oraşului o mulţime imensă, bărbaţi, femei, juni, tineri şi copii, fără deosebire de religiune şi naţiune, din oraş şi din sate cu capela pompierilor, în frunte cu preşedintele comitetului parochial, dl *Ambrosiu Bârsan*, au întimpinat pe nou sositul oaspe.

După-ce musica pompierilor a intonat o melodie, ce încălzeşte pieptul fiecărui Român, preşedintele comitetului parochial a bineventat pe sărbătoritul prin o vorbire.

Protopresbiterul răspunde prin o vorbire foarte pătrunzătoare, zicând: „dorul meu s'a întâlnit cu dorul d-voastre".

(*La biserică*). De acì ne-am luat mersul pe jos la biserică. Era un tîrg de oameni, cum nu s'a pomenit de mult. La uşa bisericei 'l-au întimpinat epitropii parochiei centrale, dl Stefan Şelariu cu Todor Fărăraş, şi pe o tasă au predat cheile bisericei, ca unui stăpân de bună speranţă spre măreţea bisericei, prosperarea şcoalei pentru bucuria şi fala poporului român.

Protopresbiterul printr'o vorbire plină de smerenie, primind cheile promite totul pentru biserică, şcoală şi naţiune.

Deschizându-se uşile am intrat în *sion*, unde corul vocal sub conducerea dlui *Cornel Popoviciu* a intonat imnul ocasional, care atât a fost de melodios, încât a stors lacrămi din ochii poporului adunat.

Spaţioasa biserică era prea mică de a putè primì în sînul seu pe toţi oaspeţii şi astfel o mulţime au trebuit să stee pe afară.

Calea pe de ambe părţile era provězută cu brazi, asemenea şi curtea bisericei şi biserica.

Trei salve au vestit întrarea protopresbiterului în biserică. Hăţăganii erau toţi foarte animaţi, căci li-s'au împlinit dorinţa veche.

A urmat apoi rugăciunea veche de seara, după care am condus pe dl protopresbiter, cu suita sa, la locuinţa cea nouă, între aclamaţiunile poporului.

(*Conductul*). Deşi începuse a sufla un vênt teribil, totuşi Hăţăganii, a căror bucurie n'am cuvinte să o pot descrie, conştii în iubirea şi respectul lor faţă de noul şef, conform proiectului au luat lampioanele pompierilor şi cu musica acestora au cutrierat oraşul la 8 ore seara. Piaţa era îndesuită de oameni, ear' mulţimea cu un marş mult impunător soseşte în mijlocul pieţei la locuinţa protopresbiterului, unde după intonarea unei piese frumoase, notarul comitetului parochial, dl *Nicolau Sânzian* rosteşte un frumos şi încântător discurs despre dragostea, stima şi respectul cu care comuna centrală şi întreg protopresbiteratul 'şi-au pus încrederea, concentrându-'şi dorinţa în prea demna persoană a noului protopresbiter.

La această vorbire a urmat răspunsul dlui protopresbiter — foarte frumos — despre concordia care dovedeşte că ambele părţi ne-am ajuns scopul, ne-am împlinit dorinţa,

După aceasta a urmat o cină dată de către epitropul dl Stefan Şelariu în ospitala sa cassă.

(*Instalarea*). Duminecă dimineaţa, în 15/27 Februarie, la finirea utreniei o deputaţiune învită la biserică pe protopresbiter, care începe sf. liturgie. Răspunsurile liturgice le-a dat bine disciplinatul cor, condus de bravul comerciant *Cornel Popoviciu*. Corul şi fiecare membru s'au învredniţit de lauda ce 'i-o aduce publicul ascultător.

La finea serviciului divin, săvîrşit de 4 preoţi şi protopresbiterul în frunte, s'au cetit actele referitoare la întărirea de protopresbiter. Apoi dl protopop Tit Vesp. Gheaja a rostit o clasică cuvântare către popor. El a stors admiraţiunea ascultătorilor şi a înălţat pe excelentul orator la stima şi respectul tuturor. Corul a intonat din nou imnul ocasional.

(*Presentarea*). După finitul serviciului divin s'au presentat noului protopresbiter în corpore: preoţimea, învăţătorimea, credincioşii parochiei, deputaţiunea străinilor şi tinerimea.

Toţi au fost primiţi cu bucurie, adeverindu-se că „stimând ne-am stimat şi onorând ne-am onorat înşişi".

Fiecăruia 'i-a pus la inimă iubirea de biserică, de şcoală şi de naţiune.

(*Banchetul*). La 1½ ore p. m. inteligenţa fără deosebire de confesiune şi naţiune s'a întrunit la banchetul dat în onoarea noului protopresbiter, cu 70 de tacâmuri, în hotelul „*La coroană*" al dlui Ioan Baciu.

Primul toast 'l-a ţinut dl *protopresbiter* pentru înalta Casă domnitoare. S'a toastat apoi pentru metropolitul, consistoriul archidiecesan, noul protopresbiter, pentru alegători, comitetul parochial din Haţeg, pentru popor, pentru străini etc. etc. etc. Capela musicală a întonat în decursul banchetului cele mai drăgălaşe piese româneşti.

Pe la 5 ore s'a terminat totul.

(*Petrecerea*). Tinerimea română din incidentul acestei sărbători măreţe a aranjat o petrecere cu caracter curat naţional-românesc în favorul bisericei române gr.-or. din Haţeg, care s'a început la 8 ore seara. Tot ce are Haţegul românesc, mândru şi frumos s'a presentat în seara aceasta la petrecere. S'a dovedit o exemplară concordie, stimă şi respect între fraţi.

Pitorescul costum naţional dovedia caracterul zilei şi a petrecerei.

Cu o vioiciune nespusă a durat până în zorile zilei, când am dus cu noi cele mai frumoase suveniri.

Dee cerul, ca festivităţile sărbătoarei Hăţăganilor să aibă bun augur.

Niţu.

CRONICĂ

Sibiiu, 12 Martie n. 1898

Concertul „Reuniunei române de musică" din loc se va ţinè *Mercuri, în 16 l. c.*, în sala dela „*Musikverein*", cu următorul program:

1. *Trei cântece* pentru cor mixt de *G. Dima*: *a) Trăesc în suferinţă*; *b) Copilă tinerică*; *c) Floarea 'n câmp.*
2. *Două cântece* pentru o voce de alt cu acompaniare de piano: *a) Nimfea* de *R. Schumann*; *b) Dorul* de *F. Schubert.*
3. *Două cântări religioase* pentru cor mixt de *G. Dima*: *a) Irmosul Intrărei în biserică*; *b) Irmosul Rosaliilor* (cu cuartett solo).
4. *Fantasie* din opera „Faust", pentru violină şi piano de *H. Wieniawski.*
5. *Duett* din opera »*O noapte în Granada*« de *C. Kreutzer.*
6. *Două cântece* pentru cor mixt de *H. Huber*: *a) Dorinţă*; *b) Din „Înşirăte mărgărite".*

Biletele de întrare se edau în ziua concertului dela 11—1 ore la „Musikverein", ear' prenotări la locurile din cele două şiruri dintâiu se pot face pe lângă taxă de 20 cr., Luni şi Marţi dela 5—6 ore d. a. la secretarul Reuniunei, în localităţile casinei române (Bayergasse Nr. 1.) *Const. Popp*, secr. subst.

*

De iubileul Monarchului nostru. Printre minunăţiile, cari se pregătesc la *Viena*, pentru a se sărbătorì a 50-a aniversare a suirei pe tron a M. S. Monarchului nostru, va fi şi şi o *serie de spectacole populare*, într'un teatru care se va construì într'adins pe malul Dunărei. Artiştii vor fi din toate clasele populaţiunei vieneze şi din împrejurimi; vor fi mai bine de treizeci de cântăreţi şi actori cari vor da concursul lor gratuit; deasemenea şi şefii de orchestră vor fi în număr mare. Teatrul, în care se va întra pe un preţ mic şi care va cuprinde mai bine de 3000 de spectatori, se va inaugura cu o producţiune în care se va trece în revistă toate evenimentele principale ale domniei Monarchului, şi musica, care va fi elementul preponderant, va fi dirijată de doi din cei mai cunoscuţi compositori vienezi.

*

România la expoziţia parisiană din 1900. Proiectul de lege pentru participarea României la expoziţia universală din Paris, proiect care s'a distribuit camerei române zilele acestea, are următorul cuprins:

Art. 1. Ministerul agriculturei, comerciului, industriei şi domeniilor este autorisat a cheltui până la suma de 1,300.000 lei pentru participarea Românilor la expoziţiunea uni-

versală ce va avè loc la Paris în anul 1900. Printr'un regulament de administraţiune publică se va organisa serviciul special pentru pregătirea lucrărilor, determinându-se atribuţiunile respective, controlul şi cheltuelile ce sûnt de efectuat.

Art. 2. Suma de 1,300.000 lei se va lua cu împrumut dela cassa de depuneri, consemnaţiuni şi economie şi se va ridica treptat cu trebuinţele. Cheltuelile se vor efectua prin mijlocirea tesaurului public şi cu paza formelor şi dispositiunilor legei asupra comptabilităţei publice.

Art. 3. Rambursarea sumei împrumutate se va face în timp de cinci ani, prin rate anuale egale, cari se vor înscrie în budgetul de cheltueli al ministerului agriculturei, comerciului, industriei şi domeniilor cu începere dela 1 Aprilie 1899.

*

Amintirea vitejilor români dela 1877/78. I. P. S. S. Metropolitul-Primat al României a adresat o circulară tuturor protoereilor de judeţe, prin care le dispune, ca preoţii din fiecare comună să formeze un tablou de numele tuturor soldaţilor căzuţi în luptă în resboiul independenţei. Tabloul va fi aşezat în lăuntrul fiecărei biserici, şi preoţii vor pomeni, la fiecare serviciiu divin, numele acestor viteji căzuţi pe câmpul de luptă.

*

Duelul lui Cavallotti. Privitor la nefericitul duel *Cavallotti-Macola* mai aflăm din ziarele străine următoarele amănunte:

Gazeta di Venezzia, al cărei director este ziaristul Macola, a publicat acum câteva zile ştirea, că Cavallotti a refusat într'un proces de calumnie cu ziaristul Morello să se presente spre a fi ascultat înaintea comisiunei de imunitate a camerei. Cavallotti a publicat o desmintire, în care taxa spusele gazetei veneţiane de minciuni laşe obicinuite. Macola a trimis martorii sei la Cavallotti, pentru a-'i cere satisfacţie. Dar' lucrurile s'au împăcat, după-ce Macola a declarat, că informaţiunea în chestie n'a fost dată de dînsul. O întêmplare nenorocită a voit însă, ca redactorul *Gazetei di Venezzia* să numească pe Cavallotti în aceeaşi zi într'un alt articol „Sancho Pansa al democraţiei". De ací au urmat noue declaraţii, noue provocări. Cavallotti publicând în *Don Chisciote* un articol atingător pentru Macola, acesta 'i-a trimis din nou martori. A doua zi, adecă Dumineca trecută a şi avut loc duelul cu sabia, la Villa Cellere. La comanda: „În gardă!" Cavallotti, după obiceiul seu vechiu, atacă cu furie şi primeşte dela Macola o lovitură uşoară în şold. La a doua reprisă Cavallotti atacă din nou şi, pe când voia să facă o terţă, sabia lui Macola 'i-a întrat în gură şi 'i-a tăiat carotida. Încercarea celor trei doctori presenţi de a prinde artera, precum şi aplicarea respiraţiei artificiale au rămas zădarnice. Nimic n'a putut să scape vieaţa rănitului. Cinci minute după rănire, Cavallotti era un cadavru. Peste puţin timp sosì un detaşament de gendarmi, care a secuestrat mănuşile de scrimă.

Medicul în duel al defunctului a spus unui ziarist următoarele:

După-cum ştii, lui *Cavallotti* 'i-a întrat sabia prin gură. Am văzut bine, că nu era cu gura deschisă, şi cei-ce susţin lucrul acesta, sûnt în rătăcire. A fost altă causă. Lui *Cavallotti* îi lipsia trei dinţi dinainte şi sabia a pătruns prin locul ştirb. Dacă ar fi avut aceşti dinţi, Cavallotti prin atingerea sabiei, presupunând că 'şi-ar fi strîns dinţii bine, s'ar fi dat înapoi şi sabia n'ar fi putut pătrunde în gură.

— În urma fatalului resultat al duelului, la *camera italiană* un grup de deputaţi au înaintat un proiect de lege în scop de a se întemeia un *tribunal de onoare*, care să decidă conflictele de onoare ce se ivesc între cetăţeni, delăturând astfel duelul. Un alt grup de deputaţi, *socialiştii*, au înaintat deasemenea un proiect de lege, conform căreia duelul e a se considera ca delict ordinar. Ambele propuneri s'au predat spre studiare unei comisii a camerei.

*

Fişpan puşcat la ... picior. In sfîrşit s'a întêmplat şi o minune cu faimoasele dueluri ungureşti (cu pistolul), cari de regulă se sfîrşesc toate, după vechea zicală: *două puşcături în vênt, eară una în pământ!* Anume de data asta un glonţ — evident *nemaghiarisat!* — s'a abătut dela consacrata datină ungurească şi a lovit. „Dar' a lovit şod de tot... Duelul (*eveniment* pentru Unguri!) s'a întêmplat alaltăieri, în Budapesta. Steteau faţă 'n faţă deputatul kossuthist *Ivánka* şi vestitul fişpan *Szalavszky*, pe care-'l ofensase cel dintâiu, într'o vorbire la cameră. Primul a puşcat *Szalavszky* şi conform legilor duelului unguresc: *n'a nimerit*. Urmând la rînd Ivánka, glonţul acestuia a fost atât de posnaş, că a perforat... *pantalonul drept al fişpanului*, pe urmă s'a abătut şi asupra celui stâng, rănind la picior pe „Măria Sa" dl fişpan. Deşi rana s'a constatat a fi foarte uşoară (mai uşoară decât ofensa!), totuşi duelul s'a sistat. Şi cum nu, când duelurile ungureşti se sistează de regulă fără nici o rană?!...

*

Al doilea proces Zola. Am scris la timpul seu, că grafologii consultaţi în chestia *Dreyfus-Eszterházy* au intentat proces de calumnie lui Zola, care în broşura „*J'accuse*" 'i-a învinovăţit de părtinire. Tribunalul disciplinar din Paris a început pertractarea alaltăieri. Poliţia a luat întinse măsuri, ca să previe eventualelor turburări. Apărătorul lui Zola a contestat competenţa tribunalului disciplinar, spunând, că lucrul întêmplându-se pe cale publică, aparţine *curţii cu juraţi*. Tribunalul a respins excepţionarea şi 'şi-a statorit competenţa. Pe urmă, pertractarea s'a amînat pe două săptămâni.

*

Răscoale în Italia. Semnalasem alaltăieri sângeroasa răscoală ce a isbucnit în oraşul sicilian *Trojani* din causa *miseriei*. Asemenea răscoale au sguduit deunăzile şi alte oraşe siciliane, anume *Modica, Siculiana, Catania şi Noto*. — În *Modica*, oraş cu 50,000 locuitori, având de jur-împrejur ogoare întinse, cari în cea mai mare parte sûnt proprietatea senatorului *Tedeschi*, duşman înverşunat al ţăranilor, răscoala au provocat-o muncitorii de pe proprietatea sa. Într'o noapte întrară în oraş ţărani în număr bătător la ochi. După miezul nopţei se adunară vre-o 20.000 în oraş, unde pentru siguranţa şi ordinea publică nu se aflau decât 10 gendarmi şi un despărţământ de soldaţi (22) în frunte cu un oficer. Locuitorii oraşului dormiau încă adânc, când resună deodată din 20000 de guri strigătul: „*Pane e lavoro*"! Strigătul fu urmat numai decât de bombardarea primăriei. Ferestrile zidirei cădeau zuruind c'un zgomot asurzitor. Dar' răsculaţii nu se mulţumiră cu atât, ci *deteră foc primăriei*. Gendarmeria fu alarmată şi alergă la locul sinistrului. Răsculaţii însă nu s'au retras, ci primiră pe carabineri cu o ploaie de petri. Oficerul acestora căzù rănit de moarte, ear' mulţimea, înainte de ce gendarmii s'ar fi folosit de armă, se aruncà asupra nenorociţilor oameni, îi isbì în noroiu şi îi bătù cu piciorul. Veniră însă soldaţii, cari descărcară asupra răsculaţilor armele; *9 victime au căzut*, o mulţime mare de răniţi zac prin spitale.

*

Ştiri mărunte. *Fostul ambasador austro-ungar la Berlin*, contele *Széchenyi* Imre a răposat la Budapesta.

— Lângă *Pojon* s'a aflat la o adâncime de 500 stânjini bogate *straturi de cărbuni de peatră*.

— *Curia din Budapesta* a osândit la *200 fl. amendă* pe un medic, pentru-că de frica bătăilor acestuia o servitoare a sărit de pe fereastra primului etaj, rănindu-se grav; tribunalul şi tabla achitaseră pe medic.

— La *Barcelona* un foc într'un deposit de petroleu a pustiit cinci vieţi omeneşi.

— Lângă *Arad*, ard de câteva zile *pădurile comunale dela Măgulicea;* focul abia a putut fi localisat, dar' stins încă nu; pagubele sûnt uriaşe.

Mai nou.

„Cabinet noir în ministeriul de culte".

Sub acest titlu apreciază „Magyarország" proiectul de lege despre salarisarea preoţilor, arătând că prin §-ul 9, cel cu „purtarea contrară statului" se institue un formal „cabinet negru" în ministeriul de culte.

Posta Redacţiunei.

Dlui *L. B—aş* în *O. M.* Aviseazá-ne, primit-ai scrisoarea noastră cu adresele cerute?

Tribuna Literară.

Cuvêntări bisericeşti de Massillon.

— Invitare de abonament. —

Părintele *Ioan Genţ* din Haieu a tradus predicile celebrului orator francez *Massillon* şi acum apelează la confraţii sei preoţi să se aboneze la cartea ce va eda în curênd.

Eată acest apel:

Invitare de abonament la *Cuvêntări bisericeşti de Massillon*, episcop de Clermont şi membru al Academiei franceze. Din originalul francez traduse de *Ioan Genţ*, paroch gr.-cat. român în Haieu, diecezа Orăzei-mari, şi asesor consistorial.

Cine nu a auzit de *Bossuet, Bourdaloue, Fenelon* şi *Massillon*, acesti ilustri oratori bisericeşti de pe timpul lui Ludovc XIV., acesti luceafări străluciţi ai literaturei franceze, ale căror vorbiri sûnt tot atâtea cap de opere ale artei oratorice, monumente neperitoare ale geniului omenesc, cari apar de două sute de ani în nouă şi noue ediţiuni nu numai în patria lor, ci sûnt traduse chiar aproape în toate limbile culte ale Europei; a căror cetire a fost, este şi va fi, în toate timpurile un veritabil deliciu tuturor cari au simţ pentru frumos şi plăcut, *nu numai eclesiasticilor, ci chiar şi laicilor*. Francia, care a avut şi are atâţi bărbaţi celebri, este mândră de acesti ilustri fii ai sei, şi îi înşiră între clasicii sei. Din operele lor nemuritoare 'mi-am propus eu a transpune nişte mărgele scumpe în dulcea noastră limbă.

Incep cu *Massillon*, cu acest moralisator puternic, care tratează obiecte morale cu un patetic admirabil, care e meşterul mişcărei, înduioşărei inimilor, căruia Ludvic XIV. însuşi după ascultarea primelor lui vorbiri îi dete acest elogiu nemuritor: „Părinte, am auzit mulţi oratori mari în amvonul meu, şi am fost foarte *mulţumit cu ei*; cât pentru d-ta, de câte-ori te-am ascultat, am fost foarte *nemulţumit cu mine însumi*"; elogiu, care onorează într'un chip gustul şi pietatea monarchului, precum şi talentul predicatorului.

La Harpe, unul dintre criticii cei mai competenţi îl numeşte *Cicero al Franciei*. Buffon zise: „Dacă producţiunile spiritului trăesc mai cu seamă prin stilul care e principiul lor conservator, vorbirile lui Massillon, cari cu dreptul le computăm între operele cele mai bine scrise şi cele mai frumoase monumente ale literaturei noastre, vor fi nemuritoare ca limba noastră. Europa nu posedă nimic asemenea în acest gen. Autorul „PETIT CARÊME"-ului e negreşit cel dintâiu dintre prosatorii nostri neexcepţionând nici chiar pe însuşi Bossuet". „Bourdaloue nu e prea cetit decât de predicatori şi de suflete pioase, zice D'Alembert în elogiul lui Massillon, Massillon e în mânile tuturor celor, cari cetesc; şi ne va fi permis să o zicem, pentru a pune culme elogiului seu, că cel mai celebru scriitor al naţiunei noastre şi al secolului nostru*) face din vorbirile acestui mare orator una dintre cele mai constante lecturi ale sale; că *Massillon este pentru el modelul prosatorilor*, precum Racine al poeţilor; şi că el are totdeauna pe masa sa „PETIT-CARÊME" lângă „Athalie".

Din numeroasele şi voluminoasele lui vorbiri voiu să dau P. T. public român vre-o treizeci, în două tomuri. Tomul I. va fi înpodobit cu portretul autorului, va conţinè 17 vorbiri, şi o scurtă biografie şi apreţiare a talentului şi operelor lui. În tomul II. voiu aduce şi o predică de Bossuet şi una de Bourdaloue, şi un scurt studiu de comparaţiune între acesti trei oratori distinşi. Dacă P. O. mei confraţi în viia Domnului şi gentilul public român vor părtini această modestă lucrare a mea, voiu să continuu apoi cu Bossuet, principele oratorilor creştini.

Tomul I. al vorbirilor lui Massillon va apărè pe la finea lunei lui Maiu a. c. în format 8° mare pe hârtie foarte fină, şi va fi de un cuprins de circa 24—25 coale. Preţul lui 'l-am fixat pe 2 fl. 10 cr. v. a, cu expediţiune francată; 2 fl. 20 cr. cu expediţiune recomandată. Pentru România şi străinătate 5 lei 25 bani, şi 5 lei 50 bani. P. O Domni colectanţi dela 10 exemplare vor primì unul gratuit. Alumnii seminarelor teologice vor primì cartea pentru 1 fl 60 cr. cu expediţiune francată.

Banii nu e necesar a-'i trimite înainte. Rog însă pe toţi acei P. O. Domni cari voesc a avè această carte, să binevoiască a mă avisa despre aceasta până în 10 Aprilie a. c. st. n., ca să mă pot orienta în privinţa numărului exemplarelor ce vor fi a se tipări. Comandele vor fi a se face la subscrisul cu adresa: locuinţa: *Hájó* comitatul Bihar; p. u. *Pecze-Szőllős*, via: *Nagy Várad*.

Haieu, 5 Martie 1898 st. n.

Ioan Genţ,
paroch gr.-cat. român.

P. S. Fac rugare către toate redacţiunile ziarelor române din Austro-Ungaria şi România să binevoiască a reproduce acest apel al meu.

*) D'Alembert înţelege aici pe Voltaire, care trăia încă, când el cetì acest elogiu al lui Massillon în Academia franceză.

Teatru orăşeneso în Sibiiu.

Duminecă, 13 Martie n.

Ultima representaţie de operete.

La 3 ore d. a.:

Der Waldmeister

Operetă în 3 acte, de Johanu Strauss.

La 7 ore seara:

Trilby.

Dramă în 4 acte, de M. Pottes.

Mulţumită publică

domnului Franz Wilhelm, farmacist în Neunkirchen, Austria-de-jos, inventatorul theei de curăţirea sângelui antireumatice şi antiarthritice. Curăţitor de sânge pentru podagră şi reumatism.

Dacă păşesc în publicitate, o fac pentru-că mai întâiu îmi ţin de datorie a exprima dlui *Wilhelm*, farmacist în Neunkirchen, cea mai sinceră mulţumită, pentru serviciile, ce 'm-le-a făcut thea sa curăţitoare de sânge în durerile mele reumatice, şi apoi a face atenţi şi pe alţii, cari sufer de această boală, asupra acestei thee excelente. Nu sûnt în stare a descrie durerile ce m'au torturat în decurs de 3 ani, la ori-ce schimbare de timp, de cari nici medicini, nici folosirea băilor de pucioasă din Baden lângă Viena, nu m'au putut scăpa. Mă tăvăleam în pat nopţi întregi fără somn, apetitul îmi scădea văzând, prospiţiam rău şi întreagă puterea corporală îmi scădea. După o folosire de 4 săptămâni a numitei thee, nu numai am scăpat cu totul de dureri, şi sûnt liberă şi acum după-ce nu o mai folosesc de 6 săptămâni, dar' întreagă starea sănătăţii 'mi-s'a îmbunătăţit. Sûnt convinsă, că fiecare, care va lua refugiu la această thee contra acestor fel de boale, va binecuvênta ca mine pe inventatorul aceleia, dl *Franz Wilhelm*.

Cu distinsă stimă:

contesa Butschin-Streitfeld,
soţie de vice-colonel.

Deposit en gros în Sibiiu la domnii: Franz Jahn, J. B. Misselbacher sen., F. A. Reissenberger şi farmacia J. C. Molnar. [2065] 11—12

Pentru redacţie şi editură responsabil: Andreiu Balteş.
Proprietar: Pentru „Tipografia", societate pe acţiuni: V. H. Dressanandt.

Fundat 1863.

Sûnt cunoscute în toată lumea

armonicele de mână

fabricate proprii premiate a lui

Joh. N. Trimmel
în Viena,
VII./8, Kaiserstr. 47.

Mare deposit de tot felul de Instrumente de musică, vioare, citere, flaute, ocarine, armonice de gară, flaşnete cu glas de paseře, etc. etc.

Utensilii musicale de oţel şviţeran automate, neîntrecute în ton. [2298] 5—12

Albumuri de musică, sticle etc. etc.

Catalog de mustre gratis şi franco.

Avis!

În franzelăria lui
Petru Moga,
Sibiiu, strada Cisnădiei nr. 44
se cumpără [756] 2—3

Sĕcară
100 chilo 8 fl. 50—60 cr.
Tot acì se primeşte
UN BĂIAT
de 15 ani, bine desvoltat.

Serviciu prompt şi solid.

Complecte articli de modă pentru domni.

Avis!

Subscrisul îmi permit a aduce la cunoştinţa onoratului public, că în 15 Martie st. n. voiu deschide pe piaţa de aici,

strada Cisnădiei (hotel Neurihrer)

sub firma împrotocolată

Moritz Schul

un etablisement fin în confecţiuni de modă pentru domni.

Pentru sprijinul onoratului public, să roagă

Sibiiu, în Martie 1898.

cu toată stima

[736] 3—3 **Moritz Schul.**

Numai confecţiune vieneză.

Specialităţi în costume pentru băieţi.

Noue şi perfecţionate

Motore de

Benzin & Petroleu

stabile şi mobile, spre scopuri industriale ori economice, fabricate ale firmei

Ganz & Comp., Budapesta,

liferează representantul

Andreiu Rieger,

prima fabrică ardeleană de maşini agricole şi turnătorie de fer.

Sibiiu. [719] 1—6

!! Lista preţurilor gratis şi franco !!

La „Tipografia", societate pe acţiuni în Sibiiu se află de vênzare

Călindarul „Lumea ilustrată"

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu preţul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Export de stofe numai pentru privaţi.

O bucată de 3.10 metri, din care ese un rînd întreg de haine bărbăteşti costă numai

fl. 3.10	stofă de lână bună	lână curată de oaie.
fl. 4.80	stofă de lână bună	
fl. 7.50	stofă de lână fină	
fl. 8.70	stofă de lână fină	
fl. 10.50	stofă de lână cea mai fină	
fl. 12.40	stofă de lână engleză	
fl. 13.95	stofă din kamgarn	

O bucată pentru un rînd de haine negre de salon 10 fl.

Stofe pentru pardesiu dela 3.25 metru în sus; loden în răpitoare colori, 1 bucată 6—9.95 fl.; Peruvienne şi Doskings, stofe de talar pentru oficiali de stat, tren, judecători. Kamgarn foarte fin şi Cheviots, precum şi stofe de uniformă pentru finanţi şi gendarmi, etc. etc., spedează cu preţurile de fabrică

Depositul de fabrică de stofe, prea cunoscută ca reală şi solidă

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mustre gratis şi franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

În atenţiune! P. T. publicul se face atent cu deosebire, că la comandarea directă a stofelor e cu mult mai ieftină, decât cumpărându-le dela comercianţi. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pentru preţuri cu adevărat de fabrică, fără socoteală de rabat. [533] 6—24

„TIPOGRAFIA“,
SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN SIBIIU.

Domnii acționari la **„Tipografia“**, societate pe acțiuni în Sibiiu sûnt învitați prin aceasta, în virtutea §-lui 12 al statutelor, la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în **Sibiiu, la 28 Martie st. n. 1898,** 10 ore înainte de ameazi, în localitățile casei societății (strada Poplăcii nr. 15).

Obiectele:

1. *Raportul direcțiunei.*
2. *Bilanțul timpului de gestiune (1 Ianuarie — 31 Decemvrie 1897).*
3. *Raportul comitetului de supraveghere.*

Sibiiu, 12 Martie n. 1898.

Direcțiunea.

Bilanțul pro 1897.

Active.

Numărar în cassa	391	26
Litere după amortisare . . fl. 3672.97		
Mașine . . . . . „ 1724.13		
div. cărți în magazin . . . „ 7368.80		
div. hârtii în magazin . . . „ 1353.25	14119	15
Mobiliar după amort.	403	20
div. cărți, hârtii în librărie	1892	89
Casa institutului	16000	—
Cauțiune pe ambele ziare	8250	—
Debitori din Salda conti	4171	32
Restanțieri pentru abon. „Trib.“	1005	51
Perdere	1475	98
	47709	31

Pasive.

Capital social	20000	—
Datorii la „Albina“, Sibiiu	12112	65
Împrumut pe casa institut. Baumann Fried.	1000	—
Creditor după Salda conti	4596	66
Datoria la „Economul“, Cluj	1000	—
	47709	31

Sibiiu, în 31 Decemvrie 1897.

Dr. Elie Dăianu, director.

Membrii în direcțiune:

Dr. Ioan Rațiu m. p. **G. Pop** m. p. **R. Patița** m. p. **Iuliu Coroianu** m. p.

Bilanțul de față se află exact și în deplină conformitate cu registrele respective.

Comitetul de supraveghere:

A. Filip m. p. **Dr. T. Mihali** m. p **Dr. D. Ciuta** m. p.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. în sus.

Iuliu Erős,
Sibiiu, strada Cisnădiei nr. 3.
Edificiul „Transilvaniei“.

Toate soiurile de **oroloage, giuvaere, articole de aur** și **argint,** tot felul de producțiuni ale

Aurăriei și argintăriei

Oroloage de argint pentru domni și dame	de fl.	4.50
Oroloage de aur pentru dame, cu lanț	„ „	12.—
Lanțuri de argint pentru oroloage și de gât	„ „	1.—
Inele de aur și inele pentru logodnă	„ „	2.50
Braslete și broșuri de argint	„ „	1.—
Cercei și cruciulițe de aur	„ „	2.—
Utensilii de argint pentru mâncare, 6 bucăți în etui	„ „	5.—

Fiecare bucată e probată de oficiul pentru probele de metale și provăzută în semn de veritabilitate cu marcă, afară de aceea dau garanție în scris. În așteptarea de număroase binevoitoare comande, semnez

Iuliu Erős.

[2794] 17—58

Pentru oroloage noue și reparaturi, garanță onorabilă de 2 ani.

Revênzătorii capătă rabat.

Marfe de argint și de argint de China.

Lupe, ochilari, lornete pentru teatru.

„Bankegyesületi váltóüzlet“, societate pe acțiuni.
Budapesta, V., Fürdő-utcza 1.

Locul prim de vên- zare a losurilor
Loteriei de clasă privil. reg. ung.

Planul jocului
cel mai mare câștig în cas norocos
1,000.000
(Un milion coroane)

Din aceste 480 câst. acela care se scoate mai pe urmă capătă premiul.		coroane	coroane
1	premii	600.000	600.000
1	câștig à	400.000	400.000
1	„ à	200.000	200.000
1	„ à	100.000	100.000
1	„ à	60.000	60.000
1	„ à	40.000	40.000
2	„ à	30.000	60 000
3	„ à	20.000	60.000
20	„ à	10.000	200.000
50	„ à	5.000	250.000
400	„ à	2.000	800.000
720	„ à	1.000	720.000
1.000	„ à	500	500.000
27.800	„ á	200	5.560.000
30.000	câștiguri și premii		9 550.000

Ultima și principala tragere

a primei loterii de clasă privil. reg. ung. care are probabilități de câștiguri fără păreche, se va începe la **9 Martie** și ține continuativ până la **6 Apr.**

Din cele **80.000 losuri,** câte se află în roata fortunei **30.000** vor fi scoase cu câștig. Suma acestor câștiguri e de **9,550.000 coroane.**

Cel mai mare câștig în cas favorabil e

Un milion coroane.

Losuri de vênzare se află la noi cu prețurile de mai jos:

1/8	1/4	1/2	1/1
10 fl.	20 fl.	40 fl.	80 fl.

Următoarele combinațiuni se află numai la noi: [656] 3—3

losuri 10/4 din diferite serii de 10.000 200 fl.
„ 8/8 „ „ „ „ „ 80 „
„ 10/2 „ „ „ „ „ 400 „

Atelierul fotografic-artistic.

Cele mai **excelente** prestațiuni cu **prețuri moderate,** pentru **fotografiări singuratice, în grup, costume de ori-ce fel,** precum și **drăguțe fotografii de copii** etc. [2748] 10—32

Atelierul fotografic-artistic:

Wilhelm Mann,
Piața-mare nr. 19.

În prăvălia de specerie
a lui
Eduard Elias
strada Ocnei nr. 15
se află de vênzare [747] 2-3

cartofi

de prima calitate, per hectolitră à 2 fl. 50 cr.

ZITHERIȘTII

primesc gratis **2** piese de zitheră și catalog la
J. Neukirchner,
Görkau în Boemia.
[775] 1—3

---

100 până la 300 fl. lunar

pot câștiga, **sigur, în mod cinstit, fără capital și risico,** persoane de ori-ce stare prin **vinderea losurilor** și a hârtilor de stat concese prin lege. Oferte a se adresa sub **„Leichter Verdienst“** la

„Annoncen-Expedition“ Iuliu Singer,
Budapesta, [7 3] 1—3
IV., Rostély-utcza 3. szám.

Vda de Adolfo Rittwagen, Malaga

recomandă **vinurile sale sudice,** renumite vinuri **medicinale și dessert:**

Malaga, Vin de port (roșu și alb) Sherry, Lacrima Christi.

A se procura cu prețurile originale dela [708] 1—7

Emil Kirscher,
Restaurant-Charcuterie în Sibiiu.

Picant, amusant și interesant!

este
Auto-Cinematographul,
(Fotografii vii)

de curênd inventat, prin care fie-cine poate pune în mișcare figuri cu mișcări vii, din gură și din membre. Fiecare aparat conține 47—86 fotografări Revolver-fulger. — Complet 20 cr.

Până acum au apărut:

1. În săptămâna de plăcere.*)
2. Dansatorul pe funie.
3. Dansatoare (Cancan à la Paris).*)
4. În fine singură (Nuit de noces).*)
5. O bătaie.
6. La trapez (în Tricot).
7. Madame sans gêne.*)
8. Partie clabrias.
9. Scenă din bal.
10. Venus pe pământ.
11. Gâcești? Sărut cu sugestiune.*)
12. Accidente de biciclu.
13. Purecile.*)
14. Susana în baie.*)
15. Misteriile butnarului.*)
16. Pețitorul nocturn.*)
17. Jarctiere.*) [669] 2—6
18. Model (Intim din atelier.*)
19. Epistola de dragoste.
20. Dans cu umbrela (cu iluminație electrică.*)

Trimitere cu rambursă 3 aparate 60 cr., 5 aparate 90 cr., 10 aparate fl 1.70, 20 aparate fl. 3.20. Mai puțin ca 3 aparate nu se trimit.

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

*) Numeri numai pentru domni.

FRANZ JOHANN KWIZDA.

4 medalii de aur, 18 med. de argint, 30 dipl. d. onor. și rec.

Fluidul de restituțiune a lui Kwizda
apă de spălat c. r. privilegiată ptr. cai.
Prețul unui flacon v. a. fl. 1 40.

Prafurile Korneuburg **a lui Kwizda** pentru nutrirea vitelor
mijloc dietetic pentru cai, vite cornute și oi.
Prețul 1/1 cutii 70 cr., 1/2 cutii 35 cr.

Alifia de copite a lui KWIZDA în contra copitelor aspre și crepate 1 cutie à 400 grm. fl. 1.25.

Masticul de copite a lui KWIZDA copită artificială 1 rudă 80 cr.

Săpun de șea a lui **Kwizda** o doșă fl. 1 —.

Furnisor de curte ces. și reg. austr. ung. și reg. român.

Farmacia cercuală Korneuburg lângă Viena.

Legători brevetate de gumă pentru glesne.
(Breveta KWIZDA)

Legătorile brevetate pentru glesne se fac în coloare sură, neagră, brună și albă în 4 mărimi și anume pentru piciorul III. **stâng și drept.** [1181] 34—40

A se măsura la a a.
p. grosime de 20—22 cm. potrivește mărimea 1.
„ „ „ 22—24 „ „ „ 2.
„ „ „ 24—27 „ „ „ 3.
„ „ „ 27—30 „ „ „ 4.

Prețul legătorilor brevetate în coloare sură pro b c. Nr. 1. fl. 2.50 — Nr. 2. fl. 2.70. — Nr. 3. fl. 2.90. Nr. 4. fl. 3.30. — Prețul legătorilor negre, brune și albe urcă pro bucată în ori-ce mărime cu 20 cr. mai mult decât la cele de coloare sură.

Cataloage ilustrate despre mijloacele patentate de scutire a lui Kwizda gratis și franco.

Fundat 1853.

Se expedează zilnic cu posta prin depositul principal:
Farmacia cercuală Korneuburg.

O sută de mii de familii beau cu predilecție zilnic

Kathreiner
cafea de maltă Kneipp

Liberă de substanțele stricăcioase sănătății ale cafelei de boabe, Kathreiner cafeau de maltă Kneipp are totuși aroma și plăcutul gust al acelela. Provocătoare de apetit, ușor mistuibilă, Kathreiner cafeau de maltă Kneipp s'a dovedit deja de ani ca deopotrivă pentru adulți ca și pentru copii. Excelent adaos la cafeau de boabe, precum și cel mai recomandabil înlocuitor al acelela. Din punct de vedere al sănătății și al economiei veritabilul „Kathreiner“ n'ar trebui să lipsească din nici o casă sau familie.

A se păzi de imitațiunile mai puțin valoroase.

[5] 6—12

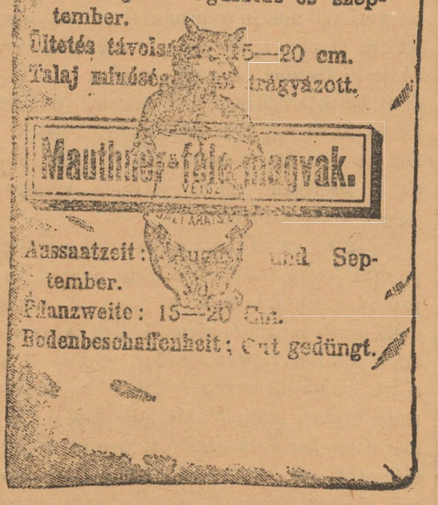

Vestite
Sămânțuri de flori și legumi
ale lui
Mauthner
în
pachete închise, legal garantate
cu marca de apărare împrotocolată
„Ursul“
se pot căpăta în toate
băcăniile și ferăriile
mai mari. [377] 15—17

NB. Numai pentru pachetele *închise,* provăzute cu figura *ursului* și signate cu numele *Mauthner,* cum arată figura alăturată, ia firma *Edmund Mauthner* în *Budapesta, strada Andrássy 23,* garanție deplină pentru sămânțuri proaspete și veritabile.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.